

A LENGYEL LABDARÚGÓ-VÁLOGATOTT ELSŐ HIVATALOS MÉRKŐZÉSE
ÉS POZSONYI IMRE EMLÉKÉRE MAGYAR - LENGYEL NYELVŰ
EMLÉKTÁBLÁT AVATNAK FEBRUÁR 4-ÉN AZ ÚJ HIDEGKUTI NÁNDOR
STADIONBAN

Az emléktábla magyar és lengyel nyelvű lesz, s az MTK Új Hidegkuti Nándor Stadionjában (1-es kapu, a Hungária körút felőli oldalon) kerül elhelyezésre.

Pozsonyi Imre (Kisbér, 1882. február 26 – Budapest, 1963. október 2.) válogatott labdarúgó, fedezet, játékvezető, edző.

A MÚE (Magyar Úszó Egyesület) középpályás (akkori szóhasználattal fedezet) labdarúgója (1901–1902). Az 1901-es, első labdarúgó bajnokságban csapatával ezüstérmes, 1902-ben az 5. helyen végeztek. Az MTK (1903–1906) játékosaként 1903-ban a 3. helyen zártak, 1904-ben aranyérmesek, 1905-ben bronzérmesek.

A válogatottban 1901-ben több, még nem hivatalos mérkőzésen szerepelt. Azonban 1902-ben a magyar válogatott első hivatalos mérkőzésén is pályára lépett.

Pozsonyi Imre klub hova tartozása egyetlen válogatottbeli szereplésekor (1902. október 12.), későbbi átigazolása az MTK-ba, mind a mai napig nem teljesen tisztázott. A hivatalos források a válogatottban a MÚE (Magyar Úszó Egyesület) játékosaként tüntetik fel, s a korabeli sajtó is ezt írja. Az MLSZ ebben a futball történeti kérdésben azóta sem foglalt hivatalosan állást, az MTK pedig kezdetektől fogva Károly Jenőt tekinti a klub első válogatott játékosának. A dokumentumok hiányosak - abban azonban a legtöbb futball történész egyetért, ne romboljunk le egy több mint száz éves MTK klub legendát!

Pozsonyi Imre játékvezetéséből 1903-ban Budapesten az MLSZ Bíróvizsgáló Bizottság (BB) előtt elméleti és gyakorlati vizsgát tett. Az MLSZ által kiírt bajnokságokban tevékenykedett. Az MLSZ BB javaslatára NB II-es bíró és partbíró. 1904 és 1908 között a futballbíráskodás második generációjának legjobb játékvezetői között tartják nyilván.

Edzőként 1921 és 1923 között Lengyelországban a KS Cracovia Kraków csapatát irányította. 1921-ben, öt csapat részvételével induló labdarúgó-bajnokságban bajnokok lettek. 1922-ben a két csoportra osztott bajnokság döntőjében nem tudtak részt venni, mert csoportjukban a másodikkak lettek. A rájátszásban a 3. helyen végeztek. A Lengyel Labdarúgó Szövetség felkérésére a lengyel labdarúgó válogatott első mérkőzésén szövetségi edző (szövetségi kapitány) volt. 1921. december 18-án Budapesten a magyar válogatott ellen mérköztek és 1:0-ás vereséget szenvedtek a Hungária körúti Stadionban.

Az 1924 és 1925 között az FC Barcelona vezetőedzője volt. Ebben az idényben a csapat megnyerte a katalán bajnokságot és a spanyol kupát. Mérkőzéseinek száma a Barcelonával: 47 (30 győzelem, 9 döntetlen, 8 vereség).

1926 és 1928 között a jugoszláv bajnokságban szereplő HŠK Građanski Zagreb csapatát vezette. Két bajnoki (1926, 1928) címet nyert az együttessel. Az elsőt kupafordulós rendszerben, a másodikat a hat csapatos Prva Liga második idényében.

1926 és 1928 között nem csak a zágrábi csapat mellett, de az NB I-ben szereplő Újpest FC szakvezetőjeként is dolgozott. Az 1926–1927-es idényben ezüstérmesek, az 1927–1928-asban bronzérmesek lettek. 1927-ben az első alkalommal kiírt Közép-európai Kupában két mérkőzésen ült a kispadon.

1929–1930-ban Mexikóban, a nyolc csapatos bajnokságban az RC España szakvezetőjeként aranyérmesek lettek.

Halálhírét keltették, de Pozsonyi Imre nem halt meg New Yorkban 1932. május 9-én, ahogy több lengyel sporttörténeti könyvben és enciklopédiában olvasható. Való igaz, hogy amerikai lapok téves közlése alapján több magyar sajtótermékben közölték halálhírét, de hamar kiderült, hogy tévedés történt.

A *Nemzeti Sport* bő egy hónappal később közölte, hogy Pozsonyi Imre, akinek „*az amerikai lapok közlése nyomán halálhírét költötték, hazaérkezett szabadságra*”. Nem sokkal később pedig már a „Miért nem tudunk gölt löni és hogyan kell tanítani a góllövés művészetét?” körkérdésre válaszolt a sportlap hasábjain.

Pozsonyi Imre 1932 és 1935 között rendszeresen szerepelt a magyar sportlapokban, mint szakértő. Ezt követően eltűnt a nyilvánosság elől, és ismét építészként dolgozott egészen a nyugdíjazásáig. Legközelebb 1945 nyarán bukkant fel a sajtóban, amikor a negyvenhárom évvel korábbi első magyar-osztrák mérkőzésről kérdezték. Hogy mi történt vele az azt megelőző tíz évben, nem tudjuk. Arról sincs ismeretünk, hogy miképpen élte át a világháborút és a holokausztot.

A legendás futballista és edző a háború után is csak ritkán került előtérbe. Az első válogatott mérkőzés 60. évfordulóján, mint a mérkőzés utolsó életben lévő magyar résztvevőjét az MLSZ dísztáviratban köszöntötte, az *Esti Hírlap* pedig ebből az alkalomból meginterjúvolta.

Utolsó nyilvános szereplése az 1961 nyarán lejátszott Magyarország-Ausztria válogatott meccs alkalmából történt. Az *Ország-Világ* újságírója kapta el Pozsonyi Imre bácsit egy rövid beszélgetésre a mérkőzés után. 1961 novemberében még részt vett az MLSZ megalakulásának 60. évfordulóján rendezett ünnepi ülésen, ezt követően pedig már csak a halálhíréről értesülhetünk a sajtóból.

Pozsonyi Imre távozott utoljára az élők sorából az első magyar nemzeti tizenegy tagjai közül. 1963. október 2-án hunyt el a budapesti Honvéd Kórházban agyvérzés után beállott agyzsugorodásban.

Budapesten, a Farkasréti Temető egyik urnafalában nyugszik, az **E/1628 számú** urnafülkében. Folyik annak szervezése, hogy urnája méltó helyre, földes urnasírba kerüljön.

(Mitrovits Miklós Pozsonyi Imréről készült életrajza alapján)